

Fatah gloryfikuje masakrę w Monachium

1 października 2022

5 września 2022 r. w historycznej ceremonii, w której uczestniczyli prezydenci Niemiec i Izraela oraz przedstawiciele rodzin ofiar, uczczono 50. rocznicę masakry w Monachium z 1972 r., kiedy 11 członków izraelskiej delegacji na igrzyska olimpijskie zostało zamordowanych w ataku terrorystycznej organizacji Fatahu, Czarny Wrzesień.

Ruch Fatahu, którego przywódca, prezydent Autonomii Palestyńskiej (AP) Mahmoud Abbas, odmówił ostatnio przeprosin za masakrę nadal uważa ją za „heroiczną operację”, część etosu zbrojnej walki Palestyńczyków, którzy także dzisiaj nie rozróżniają między operacjami przeciwko celom wojskowym a mordowaniem cywilów.

W rocznicę masakry Komisja Informacji i Kultury Fatahu w Strefie Gazy opublikowała na swojej stronie na Facebooku post i video, które gloryfikują „heroiczną operację przeprowadzoną przez [bojowników] Fatahu w Monachium” i przedstawiają zniekształconą wersję wydarzeń, według której wszystkie izraelskie ofiary zostały zabite przez niemieckich snajperów. Wpisowi towarzyszyła grafika przedstawiająca zdjęcia z wydarzenia i podpis „50. rocznica operacji monachijskiej: heroiczna data napisana krwią fedainów Fatahu”. Oto fragmenty tej wypowiedzi.

„Dzisiaj, 5 września 2022 r., mija 50. rocznica heroicznej operacji przeprowadzonej przez [bojowników] Fatahu w Monachium, operacji, która zademonstrowała dzielność i odważnego ducha palestyńskich rewolucjonistów i ich [gotowość] do poświęcenia się dla dobra ojczyzny i sprawy

[palestyńskiej]. Tego dnia [50 lat temu], 5 września 1972 roku, organizacja Czarny Wrzesień przeprowadziła operację monachijską, jedną z największych operacji rewolucji palestyńskiej przeciwko celom izraelskiego okupanta na całym świecie.

Operację zaplanowali męczennik Salah Chalaf, [pseudonim] Abu Ijad, zmarły Muhammad Daoud, [pseudonim] Abu Daoud i męczennik Fachri Al-'Omari. Przeprowadzono ją w odpowiedzi na rosnące izraelskie zabójstwa i ataki na bazy [palestyńskich] fedainów w Libanie, w celu zwrócenia uwagi świata na kwestię palestyńską, a [także] w odpowiedzi na odmowę Komitetu Olimpijskiego zezwolenia palestyńskim sportowcom na udział w igrzyskach olimpijskich w 1972 r. na tej podstawie, że Palestyna nie istniała [jako państwo]. Głównym żądaniem [napastników] było uwolnienie 236 więźniów z więzień okupacyjnych.

Fedaini schwytali izraelską delegację na Igrzyska Olimpijskie w Monachium w Niemczech i zażądali uwolnienia palestyńskich więźniów i dostarczenia [porywaczom] helikoptera. Ale ówczesna premier Izraela, Golda Meir, odmówiła i zażądała, by Niemcy uratowali [uprowadzonych Izraelczyków]. Dwunastu niemieckich snajperów zajęło pozycje na oświetlonym reflektorami lotnisku i otworzyło ogień do palestyńskich fedainów, którzy odpowiedzieli ogniem, a także zestrzelili reflektory, pogrążając teren w ciemności. Wymiana ognia między palestyńskimi fedainami a niemieckimi snajperami trwała trzy godziny.

W końcu nieudana próba ratowania zakończyła się zabiciem 11 syjonistycznych sportowców przez niemieckich snajperów, a także [śmiercią] niemieckiego oficera policji i niemieckiego pilota, którego helikopter został zdetonowany. Ponadto zginęło pięciu palestyńskich fedainów: Muhammad Tawfik Masalha, Chalid Muhammad Dżawwad, Jousuf Farradż Mana, „Afif Ahmad Hamid i Mahmoud Fichi Chalil Nazzal. Władze niemieckie aresztowały trzech [kolejnych Palestyńczyków]: Dżamala Chalila Al-

Dżasziego, Muhammada Al-Safadiego i Adnana Al-Dżasziego, ale później zwolniły ich w zamian za zakładników porwanych w niemieckim samolocie.”

Źródło zagraniczne: MEMRI.org

Źródło polskie: Euroislam.pl